

Ligeledes bemærkede han, at der har været nedsat en Kommission for at tage under Overveielse, hvorledes et mere fuldstændigt Tilsyn kunde finde Sted. Jeg kan i saa Henseende bemærke, at denne Kommission har endt sine Arbejder, at jeg har haft Leilighed til at tage Sagen under nærmere Overveielse, og at et saadant fuldstændigere Tilsyn er beordret til at tage sin Begyndelse fra 1ste April. Ogsaa jeg deler det Haab, der er udtalt af Statsrevisionen og ligeledes af Landssthingets Udvalg, at et saadant Tilsyn vil udøve Indflydelse paa Bærstets Husholdning, og jeg haaber, at dette skal kunne ske uden forøgede Udgifter, naaget det ikke kan ffules, at Tilsynet vil give Anledning til et ikke lidet forøget Arbejde.

Med Hensyn til „St. Thomas“, der er nævnet her i Betænkningen og senere af den ærede 2den Landssthingsmand for 10de Kreds (Søsen), kan jeg for det Første angaaende Skibets Egenkab som Søffib bemærke, at det i Sommer har været paa Logt og været ude i temmelig haardt Veir i Atlanterhavet, og at det der har vist sig, at, naar der foretages forskellige mindre væsentlige Forandringer, som næsten altid ere nødvendige, efter at et Skib første Gang har været ude, saa vil det være et godt Søffib. Med Hensyn til Artilleriet deler jeg ganske vist den Beklagelse, den ærede Landssthingsmand udtalte, idet det naturligtvis for et Skib, hvis væsentligste Egenkab ligger i dets Hurtighed, er uheldigt, at det ikke kan skyde ret forud og ret agter ud; men jeg vil dog bemærke, at Formen ved et Skib af denne Art, et mindre Skib, der skal have en overordentlig stor Hurtighed, nødvendigvis maa være en saadan, at det vistnok er et næsten uløseligt Problem at faae svære Kanoner til at skyde ret agter ud eller ret for ud. For Diebliffet kunne heller ikke de mindre Kanoner, som Skibet er i Besiddelse af, gjøre det. Jeg har imidlertid havt et meget aabent Die for denne Mangel, og det vil blive nøie undersøgt, om der ikke kan gjøres Noget for at afhjælpe den. — Det høie Thing's Udvalg har ligesom Statsrevisionen billiget, at Ministeriet ikke har bragt Mulktbestemmelserne i Kontrakten om St. Thomas Maskine til Anvendelse. Dette er naturligtvis for Ministeriet en ikke ringe Tilfredsstillelse, og jeg for mit Bedkommende maa fuldkommen dele den Ansuelse, at man under de Omstændigheder, der forelaa, ikke med Billighed vilde kunne bringe denne Bestemmelse til Anvendelse. Der stod vel ikke udryffkelig i denne Kontrakt, saaledes som i de senere, den Bestemmelse, at Marsager, der vare Fabrikterne utilregnelige, skulde regnes dem til Gode ved Kontrakten, men det ligger dog i Sagens Natur, at det er nødvendigt, at man tager denne Art Hensyn, og der var virkelig i det nævnte Tilfælde Fabrikterne utilregnelige Marsager, navnlig Arbejdsstandsning, som vare Skyld i Forsinkelsen. Jeg veed ogsaa, at man ikke vil kunne faae nogen udenlandsk Ja-

brikant til at gaa ind paa en Kontrakt, naar man ikke tager en saadan Reservation. Derimod kan jeg hverken være ganske enig med Statsrevisionen, Udvalget eller den ærede Landssthingsmand deri, at Afgjørelsen af, hvorvidt en Kontrakt er opfyldt, ikke burde vedblive at være i Marineministeriets Haand; dette maatte jo i saa Tilfælde gjælde ikke alene om de store, men ogsaa om de smaa Kontrakter, kort sagt, om enhver som helst Ting, der kom til Besigtigelse ved Bærstet, men det vilde aabenbart give Anledning til mange Ulemper. Det kan naturligtvis være en meget pinlig Sag for en Minister at skulle tage det Ansvar paa sig at bestemme, om en saadan Kontrakt er opfyldt, men jeg antager rigtignok, at det er et Ansvar, Ministeren maa tage paa sig, hvad der jo i Ørigt slet ikke udelukker, at han selv, hvis han vil, kan søge Boldgiftsmænd, eller lade Spørgsmaalet komme til retslig Afgjørelse. — Der er et Spørgsmaal med Hensyn til St. Thomas, som er fremkommet i Betænkningen, men ikke er berørt her i Thinget, og hvorom jeg skal sige et Par Ord; det er med Hensyn til den Uenighed, der, som bekendt, senere opstod om Maskinens Kraftudvikling. Med Hensyn dertil erkjender Statsrevisionen Rigtigheden af den Afgjørelse, Marineministeriet kom til, navnlig derved, at det erklærede de Sagtagelser og Maalinger, som vare udførte af den Kommission, der skulde modtage Maskinerne, for fuldkommen forsvarlige, men i Statsrevisionens Betænkning tilføjes der et Par Ord, som jeg vil omtale. Der staar nemlig, efter at dette er nævnt: „men det maa paa den anden Side ikke overses, at dette ikke er enslydig med, at de ere fuldkommen rigtige, thi derfor haves ingen Sikkerhed“. Denne Bemærkning er rigtig, og jeg vil endog gaa videre og sige: der haves Sikkerhed for, at disse Maalinger ikke ere fuldkomme rigtige; men dette have de tilfældes med alle menneskelige Maalinger, der er ingen som helst Maaling, der kan foretages saaledes, at den er fuldkommen rigtig. Jeg antager heller ikke, at Statsrevisionen har ment, at den fremhævede Sætning skulde være en Slags forringende nærmere Bestemmelse af den tidligere Udtalelse, at Maalingerne vare fuldkommen forsvarlige, men det kunde dog maasse opfattes saaledes, at Statsrevisionens Mening var, at der i disse Ord „fuldkommen forsvarlige“ var sagt omtrent det Samme, som at Maalingerne nok kunde gaa an, men at man dog kunde vente mere nøjagtige Maalinger, og jeg søger mig derfor opfordret til nu at sige: Meningen har været, at disse Maalinger have været saa gode, som saadanne Maalinger kunne ventes at blive, og jeg kan sige dette med saameget mere Overbevisning, som jeg, hvad der maasse er Thinget bekendt, selv var Medlem af den Revisionskommission, som havde disse Maalinger under sig. Jeg skal dog opholde mig lidt herved endnu. For at komme til en fuldstændig Erkjendelse af Maskinens Kraft